

Viktor Dub

Viktor Dub je Chomutovák, jehož rodina zažila velice pestrý život plný útěků a návratů. Například jeho bratr v roce 1969 odjel do Anglie.

„Brácha se dostal na vysokou školu po maturitě a dostal studijní brigádu do Anglie, někam sbírat jahody.“

I přes to se Viktor dostal na vysokou školu a přežil vojnu.

„Když jsem pak nahlédl do svého materiálu, tak tam stálo, že nesmím přijít do styku se zbraněma.“

Po návratu do civilu se mu povedlo navštívit bratra v Anglii a rozhodl se tam zůstat.

„Bez nadějí, ráno vstát a jít do práce, žádná budoucnost, nic. No, takže já jsem vyjel na dovolenou a od té doby jsem na dovolený.“

Emigrace v rodině Dubových byla vlastně tradicí. Už jeho otec utíkal za války z Bratislavy na přeplněné lodi.

„Vyrázili a teď přistáli v Budapešti a tam další lidi přistupovali. Dožadovali se kabiny, oni si zaplatili cestu do Rumunska do přístavu v kabině. Najednou přišli na to, že jsou tak přelidněný, že ta loď jede ze strany. Tak museli držet balanc.“

„Strašně dlouho to trvalo. Tam byl dokonce incident, kdy jeden z těch, co vařil, tak když byli někde v Bulharsku nebo Jugoslávii, tak vyšmelil na břehu od těch místních špek na vaření. Když se to profláklo tak tam byla skoro vzpoura, protože tam byli lidé, kteří byli košer a mají zakázaný tyhle věci.“

Lod' se jmenovala Pentcho a nebyla určena na plavbu po moři. I přes to se snažili dostat až do Palestiny, ale nepodařilo se, ztroskotali ve Středozemním moři.

„Všichni se zachránili teda. Na ty plachty tam kreslili SOS, protože občas tam proletělo letadlo“

Na ostrově je našli Italové, kteří je převezli do internačního tábora na jihu Itálie.

„Oni nenáviděli Mussoliniho dole. Tam říkal, že ti dozorcí byli chudý jak kostelní myš, to nebyl koncentrák jako že by je mučili nebo to. Tam nic nebylo, tam byly jenom citróny a olivy“

Po útěku do Egypta se připojil k britské armádě. Na konci války se vrátil do Československa, kde potkal svou budoucí manželku. Když se po letech syn Viktor rozhodoval k emigraci, otec mu řekl tato slova:

„Budeš mi tady scházet, ale je to tvůj život a když tam zůstaneš tak si budu jenom přát, aby se ti dobře dařilo“

A měl byste nějaký vzkaz pro naši generaci?

„Já jsem velice liberální člověk. Dělejte si, co chcete, jenom ne žádnou neplechu.“